

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **Elpis s. r. o.**, se sídlem Krystalova 470, Praha 9, zastoupené JUDr. Hanou Tichou, advokátkou se sídlem Jandova 8, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 32, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2011, č. j. 7439/11/04420, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015, č. j. 5A 109/2011 - 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republiky – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015, č. j. 5A 109/2011 - 53, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2011, č. j. 7439/11/04420. Tím bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 17. 12. 2010, č. j. MHMP 228323/10/B/FI-1159, kterým byla stěžovatelka uznána vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 8a odst. 2 písm. g) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o regulaci reklamy“). Byla jí uložena pokuta ve výši 10.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Stěžovatelka v žalobě uvedla, že vzhledem k výši pokuty nenavrhuje, aby městský soud přiznal její žalobě odkladný účinek. Uloženou pokutu i náklady řízení před podáním žaloby uhradila.

[2] V kasační stížnosti stěžovatelka požádala o „*odložení vykonatelnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně*“. Nejvyšší správní soud tento návrh posoudil obsahově jako návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 a § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh stěžovatelka odůvodňuje s odkazem na vlastní kasační námitky. Městský soud podle ní zcela nesprávně posoudil informační nabídku stěžovatelky uvedenou na jejích webových stránkách jako reklamu. Jde však pouze o virtuální provozovnu, která slouží k přijímání objednávek a uzavírání smluv. Proto má stěžovatelka povinnost zveřejnit na svých stránkách ceny poskytovaných služeb podle § 13 odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách. Zákon o regulaci reklamy má být navíc v blízké době novelizován. Ustanovení § 6a, které upravuje podmínky reklamy při poskytování pohřebních služeb, a které měla stěžovatelka porušit, má být přitom vypuštěno, protože nereflektuje aktuální společenskou situaci.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že samotné podání kasační stížnosti není důvodem k odložení vykonatelnosti rozhodnutí. Stěžovatelka neuvádí žádné důvody, pro které by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že stěžovatelka vůbec nedokládá jakékoliv okolnosti, z nichž by plynula hrozba její újmy, je žalovaný toho názoru, že důvody k přiznání odkladného účinku nejsou v uvedeném případě dány. Tento návrh stěžovatelky by proto měl být zamítnut.

II.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užijí přiměřeně.

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku nese v dané věci stěžovatelka. Hrozbu nepoměrně větší újmy musí jednak dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatelku vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74).

[7] Výše shrnutá tvrzení stěžovatelky uvedená v kasační stížnosti podmínky ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. nesplňují. Stěžovatelka navíc již v žalobě uvedla, že vzhledem k výši pokuty nenavrhuje městskému soudu, aby žalobě přiznal odkladný účinek. Podle svých slov také již dříve uhradila uloženou pokutu včetně nákladů řízení. Nejvyššímu správnímu soudu proto z návrhu stěžovatelky není jasné, v čem konkrétně by spočívala závažná újma, která by jí vznikla v případě nepřiznání odkladného účinku. Stěžovatelka nedostála své povinnosti dostatečně určitě tvrdit a doložit újmu, která jí hrozí. Nebyla proto splněna hned první podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s.

[8] Výrok č. II. usnesení vychází z toho, že podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam*, povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto, a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Stěžovatelce bylo proto uloženo zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1.000 Kč. Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je 1010403815.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu